

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 6993

гр. София, 16.08.2023 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 61 състав,
в закрито заседание на 16.08.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Младен Семов

като разгледа дело номер **7914** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал. 4 от АПК вр. чл. 172, ал. 6 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/.

Образувано е по искане на „ОББ ИНТЕРЛИЙЗ“ ЕАД,Е., чрез адв.Ш. – САК, с адрес: [населено място], [улица], тел.: [ЕГН], ел.адрес: [електронна поща] за спиране предварителното изпълнение на Заповед за прилагане на принудителна административна мярка „прекръстване регистрацията на ППС за срок от шест месеца“ № 23-4332-003146/03.07.2023г., издадена от Р. Н., полицейски инспектор в отдел „Пътна полиция“.

С процесното искане се твърди, че спреният от движение автомобил е предмет на договор за финансов лизинг сключен между жалбоподателя като лизингодател и „ХИДРОСТРОЙ“ АД, като лизингополучател, като така постановената заповед пречатства лизингополучателят да използва автомобила за шест месеца, което може да доведе до финансови загуби от страна на лизингодателя, който за посоченият период не би могъл да извлече никакви ползи от него.

Настоящото искане, следва да се квалифицира като процесуално допустимо - подадено от активно легитимирано лице с правен интерес / адресат на оспорената заповед по отношение на която е допуснато предварително изпълнение по закон – чл.172 ал.6 ЗДвП/ в съответствие с изискванията на чл. 166 ал.4 АПК.

По същество искането по чл. 166, ал. 4, вр. ал. 2 АПК е неоснователно.

Съгласно разпоредбата на чл. 172 ал.6 ЗДвП, подадената жалба срещу заповедта по чл.171 т.1 от Закона не спира изпълнението и. От своя страна, специалният ЗДвП не регламентира основанията, при които съдът може да спре незабавното изпълнение по чл. 172, ал. 6 от ЗДвП на заповед по чл. 172, т. 1 от ЗДвП, поради което - приложими са общите правила по чл. 166, ал. 4, вр. ал. 2 от АПК.

Безспорно, изпълнението на невлязъл в сила индивидуален административен акт, допуснато независимо дали по силата на закона или по разпореждане на компетентния

административен орган, винаги въздейства негативно върху правната сфера на адресата. Това негативно въздействие подлежи на доказване във всеки конкретен случай в съответствие с нормативно предвидените основания. В тази връзка, оспорващият, който иска спиране, трябва да посочи конкретните вреди, които незабавното изпълнение би могло да му причини по вид и значителност. Успоредно с това, следва да се установи и настъпването им с достатъчно вероятна степен.

Така, следва да се отбележи още, че нормативното изискване налага вредите да настъпят в резултат от предварителното изпълнение, а не от самия административен акт.

Обосновката на процесното искане не позволява да се приеме, че за жалбоподателят ще настъпят вреди от изпълнението на административният акт, нито, че тяхното настъпване е сигурно или много вероятно, а само предполагаемо. Освен това по своята значимост и естество посочените от жалбоподателя вреди са непротивопоставими за охраняемият с предварителното изпълнение на мярката интерес.

В подкрепа на всеки от тези изводи, съдът счита за необходимо да изложи:

На първо място – описаните вреди не биха настъпили пряко от административният акт, респ. неговото предварително изпълнение, а от договорните отношения на дружеството с трето лице, предмет на които е спреният от движение автомобил. Т.е. вредите не настъпват нито от самият административен акт, нито от предварителното му изпълнение, а от други - договорни, частно-правни отношения.

На второ място съдът приема, че настъпването на вредите не е сигурно, нито много вероятно защото за да се стигне до прекратяване на договора за лизинг следва да е налице първо воля от двете страни, второ – волеизвяление, на трето място – да се прецени коя страна е изправна, така, че да може да се позове на правото си прекратяване на договора без да носи съответната отговорност и едва ако лизингодателят се окаже в негодно положение, би могло да се приеме, че за него биха настъпили вреди. Т.е. налице са четири отделни, предшестващи настъпването на вреди, обстоятелства, които правят извода за вероятност на претендираните вреди - повече от хипотетичен.

На следващо място и по силата на т.13.2. от представеният договор за лизинг – от момента на фактическото предаване на лизинговата вещ, всички рискове и изгоди свързани със собствеността и ползването и...са за сметка на лизингополучателя. В този смисъл твърдението на жалбоподателя се явява голословно и в противоречие с всички факти по делото.

На трето място – евентуалната възможност за пропускане на ползи под формата на лизингови вноски не представлява нито значителна, нито трудно-поправима вреда, първо защото тя е лесно поправима по гражданско правен път/отношенията между дружествата са на договорна плоскост/, нито същата е значителна по степен обосноваваща спиране предварителното изпълнение на заповедта.

Ето защо процесното искане следва да се квалифицира като неоснователно.

Така мотивиран и на основание чл. 166, ал. 3 във вр. с ал. 4 и ал. 2 от АПК във вр. с чл. 172, ал. 6 от ЗДвП, Съдът,

О П Р Е Д Е Л И:

ОТХВЪРЛЯ искането на О. И. “ЕАД, Е., чрез адв.Ш. – САК, с адрес: [населено място],

[улица], тел.: [ЕГН], ел. адрес: [електронна поща] за спиране предварителното изпълнение на Заповед за прилагане на принудителна административна мярка „прекратяване регистрацията на ППС за срок от шест месеца“ № 23-4332-003146/03.07.2023 г., издадена от Р. Н., полицейски инспектор в отдел „Пътна полиция“.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред върховния административен съд, в 7-дневен срок от неговото съобщаване.

Препис от определението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: